

PREEK KRIJTBURG ZONDAG 19 DEC. 2021
over Hebrëën 10, 5 - 10 en Lucas 1, 39 – 45.
Gregory Brennkmeijer SJ

De vierde zondag van de Advent, beste vrienden, voelt als werkelijk op de drempel staan van het Kerstfeest. Onze stad, onze straten, onze huizen zijn al in stralende kerstkledij. We schijnen niet te kunnen wachten op de eigenlijke dag van Jezus' geboorte. Waarschijnlijk zijn heel wat mensen vergeten waar Kerstmis eigenlijk om draait. In heidense tijden vierde men de terugkeer van het licht. Midwinter was de langste nacht die geen einde leek te kennen. Maar het licht zou niet zich niet laten overwinnen. De mensen toonden hun liefde voor en verlangen naar het zegevierende licht door hun vreugde en feestelijkheden.

Voor christenen werd het licht het evidente symbool van Christus, en de overwinning op de duisternis was een jaarlijkse herinnering aan Christus' wederopstanding en overwinning op dood en zonde. Die overwinning begon toen God mens werd, en één van ons in Jezus van Nazareth. Midwinter werd daarom de verjaardag van zijn geboorte. Kerstavond is het eigenlijke moment en de vierde zondag van de Advent is het hoogtepunt van ons uitzien naar zijn komst, het hoogtepunt van de voorbereidingen voor ons Welkom van Christus.

Toen de heilige Ignatius zijn Geestelijke Oefeningen ontwierp, schreef hij een speciale meditatie over de Incarnatie, het mysterie van God die mens wordt. Hij nodigt ons uit ons voor te stellen hoe de heilige Drie-eenheid neerkijkt op de aarde en op de mensen in hun gewone doen en laten. Hij nodigt ons uit om te proberen door hun ogen te kijken en te zien wat zij zouden zien. Zie onze wereld zoals hij is, met al zijn geweld en armoede. Zij zouden mensen zien in al hun nood en hopeloosheid. Ze zien alle haat en zonden, het egoïsme en de onverschilligheid. Dat alles ziende besluiten zij dat de tweede persoon van de Drie-eenheid zal neerdalen en bij ons komen wonen als één van ons, om ons allen te redden en de weg te wijzen naar eeuwig leven.

De onbekende schrijver van de brief aan de Hebrëën vertelt ons over een visioen gelijkend op dat van Ignatius. Hij vertelt ons dat God genoeg heeft van alle offers en offergaven, holocausten en zoenoffers die door mensen volgens de wet werden opgedragen. God heeft er genoeg van, omdat ze geen zin hebben, tenzij ze tekenen zijn van liefde en eerbied, tekenen van berouw en goede bedoelingen... Dus, toen de tijd gekomen was en Christus in de wereld kwam, zei Hij: "Zie God, hier ben Ik! Ik kom om uw wil te doen."

Ik kom om úw wil te doen, God! Niet mijn wil, niet de wil van de hogen en machtigen van deze wereld. Niet wat iedereen doet, maar dat waar U op hoopt, mijn God: Dat mensen mogen leven, en U loven en danken om Uw grenzeloze vrijgevigheid en liefde. Jezus deed wat Hij zei. Al zijn daden waren overeenkomstig Gods wil. Blinden deed Hij weer zien en lammen deed hij weer lopen. Hij bevrijdde hen die in de greep waren van boze geesten, de alcohol en drugs van die dagen, en aan de armen verkondigde Hij goed nieuws. Hij ging zo ver dat Hij zijn leven gaf om ons allen te redden.

Ik kom om Uw wil te doen! Het evangelie van deze vierde zondag van de Advent haalt Maria voor het voetlicht, dat jonge meisje uit Nazareth, verloofd met Jozef, de dorpstimmerman.

De engel Gabriël was haar komen bezoeken en hij wierp alles onderste boven wat zij over haar toekomst had kunnen bedenken. Zelden is iemand zo direct geconfronteerd met de wil van God als zij. Moeder van de Messias worden zal niet in haar stoutste dromen zijn opgekomen. En toch was dat wat van haar gevraagd werd. Wij kennen haar antwoord: "Zie, de dienstmaagd des Heren, Mij geschiede naar uw woord." Dat was de reactie waar God op gehoopt moet hebben: "Hier ben ik, ik kom om uw wil te doen!" Dankzij Maria's bereidheid om zichzelf en haar hele leven aan te bieden, kwam God in onze wereld. En telkens als iemand bereid is zich aan te bieden om te doen wat God, wat de liefde, wat het leven vraagt, komt God in onze wereld.

We zien het gebeuren in onze eigen omgeving. Ik ben getuige geweest van vormen van edelmoedigheid die bovennatuurlijk lijken. Een man heeft een dwarslaesie opgelopen bij een fietsongeluk. Zijn vrouw aarzelt niet om haar leven en al haar plannen en verwachtingen op te geven en zijn fulltime verzorgster te worden, nu al bijna twintig jaar lang. "Hier ben ik, om uw wil te komen doen!"

Een jong stel, gelukkig getrouwd en in verwachting van hun eerste baby. Kort na de vreugde van de geboorte blijkt het zwaar gehandicapt te zijn. Hun hele leven wordt overhoopgehaald, en de zorg die van hen gevraagd wordt, zal geen negen-tot-vijf baan zijn. Maar zij hebben "Ja" gezegd tegen deze onverwachte eis die aan hen wordt gesteld. "Hier ben ik, we komen om uw wil te doen".

Het is nooit gemakkelijk. Het vraagt je hele persoon. Maar dat is de manier waarop God in onze wereld komt. En bijna elke keer dat je getuige bent van zo'n vraag en zo'n edelmoedigheid, zul je ook horen dat zij, door 'Ja' te zeggen, hier ben ik, echte zelfvervulling en diepe vreugde vinden.

De voorbereiding op Kerstmis heeft vele lagen. Van het uiterst oppervlakkig aanbieden van goede wensen en het uitzien naar de vrolijkheid van de feestdagen, tot het aanvaarden van de uitdagingen die de liefde van ons kan vragen. Ieder van ons heeft zijn of haar eigen leven. Ieder van ons krijgt te maken met eisen die aan hem of haar worden gesteld, waar we niet op hadden gerekend. Ieder van ons moet zijn of haar eigen antwoord geven. Ieder van ons wordt uitgedaagd God te helpen in onze wereld geboren te worden in deze dagen rond Kerstmis. Iedereen kan dat doen door te besluiten er te zijn om Gods wil te doen, zoals die heel concreet op mijn, op uw, op ieders pad komt.

Amen.